

Cum pot crește femeile în biserica locală?

Keri Folmar

Întrebări despre biserică

Recomandări pentru Seria „Întrebări despre Biserică”

„Creștinii sunt presați de întrebări foarte reale. Ce spune Scriptura despre structura unei biserici, despre închinare, despre organizarea lucrării și despre definierea conducerii biblice a bisericii? Acestea sunt doar câteva din întrebările la care cărțile din această nouă serie de la 9Marks vine cu răspunsuri clare, atent formulate și convingătoare. Sunt foarte recunoscător pentru această lucrare și pentru influența ei incredibil de sănătoasă în atât de multe biserici credincioase. Vă recomand această serie de cărți cu toată căldura”. - **R. Albert Mohler Jr.**, președinte, The Southern Baptist Theological Seminary

„Întrebările sincere merită să capete răspunsuri bine gândite. Dacă nu ești sigur de unde să începi în găsirea răspunsurilor la aceste întrebări, această serie îți poate sluji ca un punct de lansare în oceanul de întrebări pe această temă. Aceste scurte cărți vin cu răspunsuri convingătoare, la obiect, și sunt excelente pentru a fi citite împreună cu un prieten sau cu o sută de prieteni”. - **Gloria Furman**, autoarea cărților *Missional Motherhood* și *The Pastor's Wife*

„Ca păstor, mi se pun foarte multe întrebări. Sunt abordat de necredincioși care caută să înțeleagă Evanghelia, de noi credincioși care sunt nesiguri legat de următorii pași pe care să îi facă, și de credincioșii care se maturizează și care vor să fie ajutați în găsirea de răspunsuri la întrebări despre familia creștină, relațiile cu

prietenii, vecinii sau colegii de muncă. În astfel de momente, îmi doresc să am o carte pe care să le-o ofer, care să fie scurtă, la obiect și care să îi îndrepte în direcția corectă pentru mai mult studiu. Seria „Întrebări despre biserică” oferă exact acest fel de răspunsuri. Fiecare carte tratează o întrebare anume într-o manieră biblică, scurtă și practică. Cred că titlul seriei poate fi mai bine „Răspunsuri despre biserică”. Îmi plănuiesc să cumpăr mai multe exemplare și să le dăruiesc cu regularitate. Și tu ai trebui să faci același lucru”. - **Juan R. Sanchez**, păstor senior, High Pointe Baptist Church, Austin, Texas

„Unde pot creștinii să găsească răspunsuri la întrebările comune despre viața de biserică – fără să trebuiască să caute prin cărți stufoase și scumpe? Cărțile din seria „Întrebări despre biserică” vin în întâmpinarea nevoii noastre de a căpăta răspunsuri biblice, echilibrate și practice. Pentru păstori, această serie se va dovedi o resursă de încredere pentru ghidarea membrilor de biserică spre o înțelepciune mai profundă și o unitate mai puternică”. - **Ray Ortlund**, președinte, Renewal Ministries

Cum pot crește femeile în biserica locală?

Seria „Întrebări despre Biserică”

Sunt chemat la lucrare?, Brad Wheeler

Îi iubeste Dumnezeu pe toți oamenii?, Matt McCullough

*Cum pot găsi pe cineva care să mă uce-
nicizeze?*, Garret Kell

*Cum pot să folosesc mai bine lectura
Bibliiei?*, Jeremy Kimble

*Cum îi pot iubi pe membrii bisericii
care au alte afinități politice?*, Jonathan
Leeman și Andy Naselli

Cum pot să slujesc în biserică locală?,
Matthew Emadi

*Cum pot să susțin lucrarea internațio-
nală de misiune?*, Mark Collins

*Cum poate biserică noastră să găsească
un păstor credincios?*, Mark Dever

*Cum pot crește femeile în biserică lo-
cală?*, Keri Folmar

*Este un lucru iubitor să practicăm dis-
ciplina bisericii?*, Jonathan Leeman

*Ce să fac dacă nu am dorința să mă
rog?*, John Onwuchekwa

*Ce să fac dacă nu simt dorința să
merg la biserică?*, Gunner Gundersen

*Ce să fac dacă sunt descurajat în evan-
ghelizare?*, Isaac Adams

Ce să fac acum, că sunt creștin?, Sam
Emadi

*Ce ar trebui să facem cu membrii care
nu vin la întâlnirile bisericii?*, Alex
Duke

*De ce este Cina Domnului atât de im-
portantă?*, Aubrey Sequeira

De ce ar trebui să mă botez?, Bobby Jamieson

De ce să dăruiesc în biserică locală?, Jamie Dunlop

*De ce să mă alătur unei biserici lo-
cale?*, Mark Dever

Pot femeile să fie păstori?, Greg Gilbert

*La ce ar trebui să mă uit în alegerea
unei biserici?*, Alex Duke

Este Iadul real?, Dane Ortlund

Cine conduce biserică?, Sam Emadi

Care este misiunea bisericii?, Jonathan
Leeman

Cum pot fi sigur că sunt mântuit?, Je-
remy Pierre

Promite Evanghelia sănătate și prosperitate?, Sean DeMars

Ce fac diaconii?, Juan Sanchez

KERI FOLMAR

CUM POT CREȘTE
FEMEILE ÎN BISERICA
LOCALĂ?

MAGNA GRATIA

CUM POT CREȘTE FEMEILE ÎN BISERICA LOCALĂ?

Keri Folmar

Copyright © 2023 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

How Can Women Thrive in the Local Church?

Copyright © 2021 by Keri Folmar and 9Marks

Originally Published in English by Crossway with all International rights owned by Crossway and 9Marks

525 A Street NE , Washington DC 20002

This edition published by arrangement with 9Marks. All rights reserved.

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Coperta: Jordan Singer. Tehnoredactare și DTP: MG Studios.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblia Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

9Marks ISBN: 978-1-960877-41-3

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți! Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

Astfel, trupul nu este un singur mădular, ci mai multe. Dacă piciorul ar zice: „Fiindcă nu sunt mână, nu sunt din trup”, nu este pentru aceasta din trup? Și dacă urechea ar zice: „Fiindcă nu sunt ochi, nu sunt din trup”, nu este pentru aceasta din trup? Dacă tot trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul? Dacă totul ar fi auz, unde ar fi mirosul? Acum dar Dumnezeu a pus mădularele în trup, pe fiecare așa cum a voit El. Dacă toate ar fi un singur mădular, unde ar fi trupul? Fapt este că sunt mai multe mădulare, dar un singur trup (1 Corinteni 12:14-20).

Ești înfloritoare în biserica ta? După ani de ucenicizare și consiliere a surorilor în biserică, am văzut anumite femei luptându-se să își găsească locul și să crească spiritual. Prietena mea Joan a participat bucuroasă la studiul biblic cu femeile, dar era prea ocupată la sfârșitul de săptămână ca să poată veni la biserică.¹ Ashley a descoperit că îi era greu să întâlnească oameni noi și se simțea ca o străină în congregația noastră. Natasha era rănită pentru că ea nu credea că darurile și talentele ei erau folosite adecvat și se întreba cum ar fi putut să participe la lucrarea bisericii.

Te regăsești în vreuna dintre aceste situații? Te lupti să fii înfloritoare în biserica ta?

Noi, femeile, avem feluri unice de a ilustra gloria lui Dumnezeu. A fi o femeie este un dar, o isprăvnicie

¹ Întâmplările cu caracter personal care îi implică pe alții sunt relatate în această carte cu permisiunea celor implicați. Din rațiuni de protecția persoanelor, am folosit deseori alte nume.

de la Dumnezeu. Noi suntem esențiale și indispensabile pentru Împărăția lui Dumnezeu. Dar a fi femeie vine și cu provocări unice. Cum putem fi înfloritoare spiritual cu niște vieți aglomerate, atrase îndoace și încolo de responsabilități de la școală, de la locul de muncă sau de acasă?

Dacă rezonezi cu lucrurile spuse în paragrafele anterioare, această scurtă carte este pentru tine. Țelul meu este să te încurajez să te bucuri de plinătatea harului lui Dumnezeu care este disponibil pentru tine în Evanghelie, și să experimentezi această bucurie în relații solide, dătătoare de viață, cu poporul lui Dumnezeu într-o biserică locală. Vreau să fii înfloritoare. În fapt, așa cum voi explica în cele ce urmează, cele două lucruri nu pot fi separate. Pur și simplu *nu putem* crește spiritual în afara bisericii.

Sunt sigură că biserica ta nu este perfectă – ea este formată din păcătoși mântuiți doar prin har – dar ea este o imagine frumoasă a gloriei lui Dumnezeu. Gândește-te doar la frații tăi și la surorile tale din biserică. Gândește-te la acel frate pe care Dumnezeu l-a mântuit dintr-o viață deșartă caracterizată de idolatrie față de carieră. Gândește-te la acea soră pe care El a mântuit-o din umblarea după o dragoste fugară din relații

lumești. În povești de viață ca acestea, lecția este clară: „domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespuns de felurită a lui Dumnezeu” (Efes. 3:10). În mântuirea oamenilor dintr-o varietate de situații prin Evanghelia Fiului Său, Dumnezeu Își manifestă înțelepciunea nu doar pentru ca lumea să o vadă, ci ca toate oștirile cerești să fie uitate de ea. Biserica este vehiculul lui Dumnezeu pentru slava Sa, și ea este destinația noastră, dacă vrem să creștem spiritual.

Dragi surori, iată opt aspecte esențiale prin care putem fi înfloritoare în biserică.

1. TREBUIE SĂ FII VIE ÎN HRISTOS

Julia a crescut în biserică. Asemenea altor copii cu părinți creștini evlavioși, ea a participat cu credințioșie la activitățile bisericii, a făcut parte din grupul de tineri și chiar a fost la fiecare tabără de vară a bisericii. Când s-a dus la facultate, ea a găsit o biserică ce i-a reamintit de casă, dar participarea ei acolo a devenit rapid una sporadică. Fiind o studentă frunțașă, cu o mulțime de ore la care să participe, ea a început să își petreacă sfârșiturile de săptămână refulând la petreceri. Biserica nu mai era atât de atrăgătoare prin comparație

cu toate experiențele noi pe care facultatea i le oferea, și, dincolo de asta, după câteva zile de petreceri, avea nevoie de diminețile de duminică pentru a mai recupera din somnul necesar.

O prietenă creștină a observat contrastul dintre pretenția lui Julia de a fi creștină și viața pe care ea o trăia. Această prietenă a invitat-o la o biserică unde se predica bine din Biblie și unde se propovăduia clar Evanghelia. La început, Julia se simțea plictisită în timpul predicilor, dar apoi Cuvântul lui Dumnezeu a început să o convingă de starea ei și să modeleze felul ei de a gândi despre viața sa. Cu timpul, ea și-a dat seama că se considerase creștină, dar nu Îl cunoscuse cu adevărat pe Dumnezeuul Bibliei. După mai multe discuții cu prietenele ei și cu păstorul, ea s-a pocăit și și-a pus credința în Isus.

Din acel moment, viața de biserică s-a schimbat pentru Julia. Ea nu mai era privită ca un club de socializare, unde putea întâlni prieteni și unde să se distreze. Devenise o nevoie. Ea avea nevoie de predicarea Cuvântului lui Dumnezeu la fel cum avea nevoie de hrană. Ea tânjea după părtășie ca după apă. Julia a fost botezată, a devenit membră în biserică, și chiar s-a mutat într-o locuință cu alte femei necăsătorite din biserică. Viața ei a

început să roiască în jurul bisericii – așa a început ea să fie înfloritoare.

Isus a spus: „Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele” (Ioan 15:5). El le-a spus ucenicilor Lui: „Dacă nu rămâne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădița neroditoare, și se usucă; apoi mlădițele uscate sunt strânse, aruncate în foc, și ard” (v. 6). Isus este vița din care crește biserica. Noi ne primim hrana de la El. Dacă nu ești atașată viței, nu primești hrană spirituală. Cu alte cuvinte, nu ești vie. În final, te vei ofili și vei fi distrusă. Dar dacă ești atașată de viță, vei crește alături de celelalte mlădițe. Isus a promis că „cine rămâne în Mine, și în cine rămân Eu, aduce multă roadă; căci despărțiți de Mine, nu puteți face nimic” (v. 5).

Isus a murit astfel încât noi să putem trăi în El. Dumnezeu i-a creat pe bărbați și femei ca să Îl proslăvească și să se bucure de El pe veci. Dar, începând de la Adam și Eva, omul L-a respins pe Dumnezeu de-a lungul întregii istorii, frângând relația cu El și distrugându-se singur. Deși am fost creați spre slava lui Dumnezeu, noi „toți am păcătuit și suntem lipsiți” de acea slavă (Rom. 3:23). Biblia ne spune că „plata păcatului este moartea” (Rom. 6:23), dar că Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său preaiubit ca să plătească pentru noi.

Isus a mers la cruce și a murit pentru păcatele tuturor celor ce se pocăiesc și cred. Iar Dumnezeu L-a înviat din morți, în biruință asupra păcatului și a morții. Isus Hristos „S-a dat pe Sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege, și să-Și curețe un norod care să fie al Lui” (Tit 2:14). Acești oameni sunt biserica. Dacă suntem atașați de Isus, Vița, suntem atașați de biserică.

Ți se pare greu să te scoli din pat duminica dimineață? Ești plictisită de predici și apatică față de părtășia sfinților? Stagnezi în biserica ta locală? „Pe voi înșivă încercați-vă dacă sunteți în credință” (2 Cor. 13:5). Ca să poți crește, trebuie să fii vie. Se poate să nu crești și să nu înflorești pentru că nu ești vie cu adevărat.

2. ALĂTURĂ-TE UNEI BISERICI LOCALE

Eu am crescut mergând la o varietate de biserici din denominații diferite. Tatăl meu nu era creștin, dar mama crescuse mergând la biserică, așa că ea alegea o biserică aflată într-un loc convenabil, astfel că noi aveam să mergem sporadic la acea biserică.

După ce am devenit creștină, am urmat același model. Aveam să mă duc la orice biserică ce mi se potrivea cel mai bine pentru acel moment. Deseori predicile îmi

ofereau o cârjă spirituală, iar programele îmi dădeau oportunități să îmi fac prietene în acea perioadă din viață. Eram cu regularitate în biserică, dar nu mă gândisem niciodată să fiu atașată de una anume. Eram ca un consumator.

În final, am început să merg la o biserică unde păstorul predica sistematic din cărțile Bibliei. El nu folosea Biblia ca să își prezinte propriile idei sau ca să încerce să mă inspire spiritual. Ideea textului biblic era ideea predicii sale. De asemenea, am observat ceva intrigant legat de cultura acelei biserici. Oamenii erau neobișnuit de dedicați strănerii împreună și iubirii reciproce. Am început să particip la întâlnirile de duminică dimineața, la cele de duminica seara, și la serile de rugăciune de miercuri, și am observat că eram întâmpinată cu regularitate de aceiași oameni.

Într-o duminică seara, pe când păstorul bisericii m-a salutat la ușă, el mi-a spus: „Keri, vii la biserica noastră de trei luni. Nu ai vrea să devii membră la noi?” Nu aveam nicio problemă cu ideea de membru. Doar că nu mă gândisem niciodată ca *eu* să mă alătur unei biserici. Am participat la lecțiile despre membralitate, am avut o discuție cu fratele păstor, și m-am alăturat bisericii.

Și a fi membră în acea biserică mi-a schimbat viața. Nu doar că am continuat să merg la acea biserică, ci am devenit *parte* din ea. Era biserica *mea*. Acei oameni erau dedicați față de mine și eu față de ei. Ei erau frații *mei* și surorile *mele*. Mai mult, am dezvoltat relații cu toți cei din biserică, nu doar cu un grup mic dintre ei, care erau de vârsta mea sau într-o etapă similară din viață. În curând, calendarul meu era plin de întâlniri cu sfinți mai maturi, cu cupluri de credincioși căsătoriți, cu părinți ce aveau copii mici, cu persoane necăsătorite și cu văduve. Ei toți se rugau pentru mine, mă căutau, petreceau timp cu mine și mă supravegheau. Ei erau familia mea – iar unul dintre ei a devenit soțul meu!

Biblia nu conține o categorie pentru creștinii singuratici: „Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu, fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos. În El toată clădirea, bine încheată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul” (Efes. 2:19-21). Isus este stânca aceea care ține toate lucrurile împreună. Apostolii și profeții (Scriptura) sunt temelia. Dar structura este alcătuită din pietre puse „împreună”, „membrii unei case”. Biserica este alcătuită din oameni

care sunt cimentate unul față de altul. Tu și ceilalți membri ai bisericii sunteți „sunteți zidiți împreună, ca să fiți un lăcaș al lui Dumnezeu, prin Duhul” (v. 22). Nu vrei să fii parte din acea casă?

Desigur, tu nu doar te alături oricărei biserici. Alătură-te unei biserici sănătoase, una care predică bine Evanghelia și care prețuiește membralitatea în biserică. Alătură-te unei biserici ca acelea pe care le vedem în cartea Faptelor Apostolilor: „Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați... Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii, și în rugăciuni” (F.A. 2:41-42). Acest pasaj este modelul Noului Testament pentru biserică. Pe baza profesiei de credință, botezul este poarta de intrare în biserică. Dedicarea față de Scriptură, părtășia și rugăciunea caracterizează biserica. Iar Cina Domnului („frângerea pâinii”) este felul în care biserica mărturisește la nivel colectiv credința ei în Hristos și angajamentul lor reciproc. Aceste elemente sunt ceea ce ar trebui să căutăm la o biserică locală.

Dacă ești membră într-o biserică biblică, te vei afla în situația de a crește spiritual. Noul Testament subliniază acest lucru descriindu-i cu regularitate pe creștini ca membri ai unui trup – o biserică locală. O mână sau

un picior nu crește dacă este deconectat de trup. Tot așa, nu poți crește spiritual în viața creștină dacă nu ești un membru dedicat într-o biserică locală. Așa cum Pavel scria, trupul lui Hristos „se zidește în dragoste... potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei” (Efes. 4:16). Vrei să crești spiritual? Ai nevoie să fii zidită de trupul lui Hristos.

Eu pot să mă uit înapoi la viața mea creștină și să identific perioadele remarcabile de creștere spirituală: când am luat parte la tabere, în tinerețe, când am tăiat legăturile lumești după facultate, când m-am confruntat cu suferința fizică, în primii ani de viață de adult, și când m-am bucurat de părtășie cu prietenii creștini apropiați. Acestea au fost perioade rodnice. Dar nimic nu a alimentat creșterea mea creștină ca alăturarea într-o biserică locală. Ca membră a bisericii, am primit învățatură din Cuvântul lui Dumnezeu de la alți membri, care au avut grijă de sănătatea mea spirituală, care m-au încurajat să Îl iubesc pe Domnul în viața personală și în cea profesională, care m-au îndemnat să slujesc în modalități care n-au fost totdeauna confortabile, și care m-au provocat să mărturisesc Evanghelia cât mai multor persoane.

Nu mai sunt membră în prima biserică, pentru că

ne-am mutat în altă parte. Dar am fost membră a bisericii în orice loc în care am locuit de atunci încoace și, dacă mă uit în urmă, pot să văd bunătatea lui Dumnezeu manifestată în fiecare biserică din care am făcut parte. Dedicarea față de biserica locală a transformat o viață de sușuri și coborâșuri abrupte într-una de creștere constantă în direcția corectă. Frații mei și surorile mele m-au zidit zi de zi în dragoste, când am umblat împreună cu Hristos și am avut reciproc grijă de binele nostru spiritual.

Dacă vrei să crești și să înflorești spiritual, alătură-te unei biserici.

3. ACORDĂ-I PRIORITATE ÎNTÂLNIRII SĂPTĂMÂNALE A BISERICII

De-a lungul ultimilor 15 ani, am avut privilegiul de a observa și de a avea grijă de membri din biserica mea. Din perspectiva mea, de soție de păstor, am fost martora tuturor felurilor de dificultăți și lupte care le-au ținut pe femei departe de viața bisericii: soți necredincioși, adolescenți rebeli, activități sau sporturi ale copiilor, singurătatea, văduvia și nenumărate altele. Dar biserica nu este doar un loc pentru șlefuirea marginilor, ci trebuie să săpăm adânc și, ca să facem asta,

trebuie să îi acordăm prioritate întâlnirii săptămânale a bisericii.

De fapt, sensul cuvântului „biserică” este cel de „adunare”. Este o adunare de bărbați și femei care vin laolaltă ca să cânte împreună, ca să se roage împreună, ca să stea împreună sub ploaia Cuvântului lui Dumnezeu, și ca să păzească rânduielile botezului și Cinei Domnului. Așa cum am văzut din Faptele Apostolilor, biserica lui Isus a făcut aceste lucruri de la bun început. Când noi ne strângem împreună, Domnul este cu noi într-un fel particular și special (Matei 18:20). El folosește acest timp ca să ne arate perfecțiunile Sale și ca să ne modeleze împreună într-un popor care să devină ca El.

Dar cum are loc această modelare?

Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult cu cât vedeți că ziua se apropie (Evrei 10:24-25).

În zilele de duminică, noi ne motivăm unii pe alții la dragoste și fapte bune atunci când „Cuvântul lui Hristos locuiește din belșug în voi [noi] în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântându-

I lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră” (Col. 3:16). Ai sentimentul urgenței Noului Testament la strângerile săptămânale ale bisericii? Noi îi ajutăm pe alții să persevereze pe calea lungă a ascultării prin a ne strânge împreună cu regularitate. Noi cântăm nu doar pentru noi înșine, ci și ca să înviorăm credința altora. Când stăm sub învățătura Cuvântului lui Dumnezeu, noi ne dedicăm ajutorării reciproce ca să urmăm acel Cuvânt împreună. Când ne strângem împreună, noi suntem o imagine a Cerului care ne încurajează să rămânem credincioși în așteptarea revenirii lui Hristos.

Poate că ai anumiți predicatori favoriți de care te bucuri uitându-te pe YouTube sau ascultându-i online. Am și eu astfel de predicatori, și le ascult predicile cu regularitate. Ei ajută deseori inima mea și mă susțin să mă refocalizez în mintea mea pe lucrurile lui Dumnezeu. Dar nu pot trăi din predicile online. Dacă aș sta acasă și aș neglija strângerea cu biserica, n-aș mai putea să o caut pe Etienne, care conduce cântările cu bucurie. Nu aș putea să fiu căutată și încurajată de Anna, care cântă exuberant. Inima mea n-ar sări în sus de mulțumire când o văd pe Narmada, care, în urmă cu un an, nu Îl cunoștea pe Domnul, dar acum se ține de mână cu o altă soră când se închină Dumnezeului nostru bun.

Tot așa, dacă nu stau sub aceeași predicare cu frații mei și cu surorile mele în biserica locală, nu voi avea desfătarea de a discuta predica împreună cu ei. Voi rata oportunitatea de a da socoteală de aplicarea ei în viețile noastre. Noi suntem o comunitate, un avanpost al Cerului modelat de Cuvântul lui Dumnezeu pe care îl auzim împreună. Experiența noastră comună de duminică dimineața ne modelează viața comună. Ea ne dă un limbaj prin care ne încurajăm reciproc și ne ajută pe toți să mergem pe aceeași cale. Noi suntem dedicați unul altuia. La nivel colectiv, faptul că auzim Cuvântul predicat ne încurajează, crește dragostea noastră reciprocă și ne îndeamnă inimile înspre bine.

Prioritizarea întâlnirii săptămânale nu doar că zidește biserica, ci îi afectează și pe cei care ne văd din exteriorul ei. Gândește-te la mesajul pe care îl transmiți celor necredincioși dacă nu îi acorzi prioritate întâlnirii cu poporul lui Dumnezeu. Ai un soț necredincios sau copii răzvrățiți, care vrei să ajungă să Îl cunoască pe Domnul? Te împiedică meciurile de fotbal ale copiilor sau petrecerile lor școlare să iei parte la strângerile poporului lui Dumnezeu? Dacă stai acasă când ar trebui să fii la biserică, și faci acest lucru din cauza familiei tale necredincioase, practic îi spui familiei tale că ei sunt

mai importanți decât Dumnezeu.

Închinarea are de-a face cu valoarea pe care o acordăm lucrurilor, astfel că ne închinăm la ceea ce prețuim cel mai mult. Dacă familia ta este mai de preț pentru tine decât Dumnezeuul tău, atunci te închini familiei. De ce să vrea ei să se închine la un Dumnezeu care le este inferior? Prin contrast, dacă îi acorzi prioritate străngerii laolaltă în prima zi a săptămânii, faci o declarație convingătoare că Dumnezeu este vrednic de închinare, că El are cel mai mare preț în ochii tăi, și că ai nevoie de El, ca să te bucuri de El și de poporul Lui. Acesta este un Dumnezeu la care familia ta se poate închina!

Așa că, atrage cu bucurie acei copii rebeli la biserică prin orice mijloace, chiar dacă sunt adolescenți. Fă ca acest lucru să nu poată fi negociat. Sporturile sau petrecerile nu ar trebui să fie puse pe plan superior față de Dumnezeu și poporul Lui. Arată-le acest lucru prin dedicarea ta entuziastă prin care le spui că viața adevărată se concentrează pe singurul Dumnezeu adevărat. Nu subestima exemplele evlavioase pentru adolescenții tăi. Noi suntem recunoscători pentru studenții și tinerii care vin în fața bisericii noastre, arătându-le copiilor noștri ce înseamnă ca tinerii să Îl urmeze pe Domnul.

Poate că nu familia te ține departe de biserică, ci faptul că ești necăsătorită. Dacă ești nemăritată sau văduvă, și se poate părea greu să mergi singură la biserică. Dar gândește-te la Dorca din Faptele Apostolilor 9:36-41. Petru a înviat din morți această văduvă prețioasă pentru că era atât de iubită de biserică. Gândește-te la felul în care Pavel a prețuit starea de om necăsătorit. El a scris: „Celor neînsurați și văduvelor, le spun că este bine pentru ei să rămână ca mine” (1 Cor. 7:8). De ce? Pentru că „cea nemăritată se îngrijește de lucrurile Domnului, ca să fie sfântă și cu trupul și cu duhul; iar cea măritată se îngrijește de lucrurile lumii, cum să placă bărbatului ei” (1 Cor. 7:34). Devoțiunea neîmpărțită a femeilor necăsătorite și a văduvelor este o binecuvântare uriașă pentru biserică.

Prietena noastră Elizabeth era necăsătorită și trecută de 25 de ani, fiind apropiată de multe alte femei și familii din biserică noastră. Ea era și interesată de lucrarea de misiune. Așadar, când am anunțat că ne vom muta în Dubai, ea s-a oferit voluntară să își părăsească slujba și să meargă alături de noi ca să aibă grijă de copiii noștri în timp ce noi ne mutăm. O lună s-a transformat într-un an, timp în care Elizabeth s-a alăturat noii noastre biserici, a lucrat cu tinerii, le-a mărturisit Evanghelia

multor musulmani și a încurajat nenumărate femei. Zâmbetul ei cald și salutările ei entuziaste i-au încurajat pe mulți la dragoste și fapte bune. Ea s-a folosit de faptul că era nemăritată ca să zidească biserica.

Atât singurătatea cât și căsătoria vin cu provocări unice. Dar nu lăsa ca circumstanțele vieții tale să te țină departe de poporul lui Dumnezeu. Participi cu regularitate la strângerile bisericii tale locale, lăsând „Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug” în tine (Col. 3:16)? Nu le permite situațiilor dificile să te împiedice de la asta. Acordă-i prioritate întâlnirii săptămânale și fii înfloritoare.

4. STAI MAI MULT DECÂT SLUJEȘTI

Unele femei au prin natura lor o inimă de slujitor. Ele găsesc, au grijă de copii, ajută cu treburile la birou și salută oameni la ușa bisericii. Ce s-ar face biserica fără astfel de femei dragi? Dar uneori noi, femeile, ajungem atât de prinse cu slujirea, că nu mai avem timp să stăm liniștite și să ascultăm. Slujirea este parte din creșterea spirituală, dar ea nu este mijlocul principal al creșterii noastre creștine. Cuvântul lui Dumnezeu este acel mijloc (Luca 10:38-42).

Cuvântul lui Dumnezeu lucrează în credincioși

prin puterea Duhului Sfânt, dându-le cunoașterea lui Dumnezeu și transformându-i după chipul Fiului Său, Domnul nostru Isus Hristos. Dumnezeu implantează în noi Cuvântul Lui (Iacov 1:21) și folosește predicarea ca să ne îndemne. Apostolul Pavel Îi mulțumește lui Dumnezeu pentru tesalonicenii care primiseră Cuvântul pe care l-au auzit predicat, „nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează și în voi care credeți” (1 Tes. 2:13). Dacă păstorul tău predică Biblia, nu ca să gădile urechile oamenilor, ci ca să propovăduiască credincios mesajul pasajului biblic, atunci el este pentru tine portavocea lui Dumnezeu, și cuvintele lui vor lucra în tine. Dacă vrei să crești, asigură-te că stai cu regularitate sub predicarea Cuvântului lui Dumnezeu.

Folosește-te de fiecare avantaj al lucrărilor de predicare și învățătură din biserica ta. Draga mea prietenă Karen avea o slujbă foarte importantă în administrația prezidențială și era de asemenea o membră fericită în biserica ei locală. Ea avea să meargă la biserică în fiecare duminică dimineața, să petreacă timp cu ceilalți membri ai bisericii și apoi să se odihnească acasă pentru restul zilei. De multe ori, ea avea să facă plimbări în zona ei și să se întâlnească cu alții care se duceau la

biserică pentru serviciul de seara. Ea nu s-a gândit deloc la acest lucru până ce o prietenă a îndemnat-o să meargă și ea. Chiar dacă era obosită, ea a mers la biserică în acea seară. În timpul întâlnirii, ea a simțit un amestec de dezamăgire și încurajare. Prin neglijarea aceluși serviciu de seara o bună parte din acel an, ea ratase o perioadă dulce, care să îi îmbogățească timpul petrecut cu familia bisericii ei. Cântarea a fost bucuroasă și robustă. Ei s-au rugat pentru lucrarea făcută în zona bisericii și pentru cea de la locurile de muncă ale membrilor. Apoi biserica a avut parte de o altă scurtă predică ce a aplicat adevărul biblic în inima ei. Ea s-a hotărât atunci ca niciodată să nu își mai odihnească trupul prin neglijarea sufletului ei. Ea a devenit o prezență regulată la acele servicii ale bisericii de duminica seara.

Are biserica ta un serviciu de duminica seara? Fă-ți timp să te participi. Aveți un studiu biblic cu biserica? Participă. Există conferințe periodice la sfârșit de săptămână sau tabere pentru femei? Folosește aceste momente pentru a sta sub învățătura Cuvântului lui Dumnezeu și pentru a-ți adânci cunoașterea lui.

În fapt, folosește orice oportunitate pentru a primi învățatură din Cuvântul lui Dumnezeu. Interacționează cu păstorii tăi după predici. Pune-le întrebări

despre ce au predicat. Spune-le dacă a fost ceva ce nu ai înțeles sau cu care nu ai fi de acord. Luptă-te cu predica și aplic-o în viața ta. Fii ca acei bereeni care „au primit Cuvântul cu toată râvna” și care cercetau „Scripturile zilnic” ca să vadă dacă ceea ce Pavel îi învăța era adevărat (F.A. 17:11).

Sigur, nu poți fi ca bereenii dacă îți deschizi Biblia doar duminica. Ca să poți crește în biserica locală, dedică-ți zilnic timp pentru a studia Scriptura. 2 Timotei 3:16-17 este o afirmație atotcuprinzătoare despre Biblie:

Toată Scriptura este însuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul [și femeia] lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.

Cuvântul „insuflată” ne spune că Dumnezeu ne vorbește prin toată Scriptura. Toate cuvintele Lui sunt „de folos”. Ele ne învață, ne echipează, ne mustră și ne corectează cu țelul final de a ne face „desăvârșiți și cu totul destoinici pentru orice lucrare bună”. Asta înseamnă că Scriptura ne echipează complet ca să facem orice ne dă Domnul de făcut.

Vrei să fii desăvârșită și echipată? Vrei să excelezi în fapte bune? Mergi la Scriptură. Sapă în ea zi de zi.

Gândește-te profund la ea. Las-o să te învețe doctrina sănătoasă și să te echipeze pentru trăirea neprihănită. Las-o să mustre crezurile tale greșite și să te corecteze când păcătuiești. Nu există loc pentru postul intermitent când vine vorba de Biblie. Saturează-te prin Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi, odată ce ai absorbit Cuvântul lui Dumnezeu, fii în părtășie cu alți credincioși și spune-le ce ai învățat. Întreabă-i ce i-a învățat Domnul din Scriptură. În biserica locală, noi nu învățăm Cuvântul lui Dumnezeu doar de la păstori, ci și de la alți frați și alte surori care Îl iubesc pe Isus și Cuvântul Lui. Deschide-ți viața față de frații și față de surorile tale și află ce îi învață Domnul și pe ei. Biserica este un loc unde ar trebui să slujim într-o varietate de feluri. Dar trebuie să îi acordăm prioritate șederii sub predicarea Cuvântului lui Dumnezeu și șederii la picioarele lui Isus în timpul nostru devoțional personal, de unde ne vom căpăta puterea de care avem nevoie pentru slujire. Cuvântul lui Dumnezeu hrănește inimile noastre astfel încât să putem crește și să putem înflori.

5. PRIMEȘTE BISERICA ASEMENEA UNEI FAMILII ȘI FII O MAMĂ ȘI O SORĂ

Eu și soțul meu ne-am mutat din America în Dubai cu cei trei copii mici ai noștri, pentru ca soțul meu

să păstorească o biserică alcătuită din oameni veniți din toată lumea, din 60 de țări diferite. Majoritatea nu arată ca noi, nu vorbesc ca noi și nu mănâncă ce mâncăm noi. Noi venim din societăți foarte diferite și cu siguranță nu pare că am fi apropiați. Dar avem același Mântuitor și am fost uimiți în repetate rânduri de legăturile ca de familie pe care le avem unii cu alții.

Această legătură de familie se manifestă în numeroase feluri. Nora gătește și decorează torturi frumoase pentru membrii bisericii când aceștia se căsătoresc, și a făcut același lucru la absolvirea liceului pentru fiecare dintre copiii noștri. Wesley a locuit cu noi până ce și-a terminat facultatea. Tess și Ewald au montat perdele în casa noastră. Darlene și Joy au fost ca niște bunici cu copiii noștri, iubindu-i și rugându-se pentru ei. Prezbiterii bisericii sunt frați adevărați pentru John, soțul meu. Eu am surori de toate vârstele, cu care pot să discut lucruri din viața mea.

Acest lucru nu ar trebui să ne surprindă. La urma urmei, Isus le-a promis o familie ucenicilor Lui:

Adevărat vă spun că nu este nimeni, care să fi lăsat casă, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevastă, sau copii, sau holde, pentru Mine și pentru Evanghelie, și să nu primească acum, în

veacul acesta, de o sută de ori mai mult: case, frați, surori, mame, copii și holde, împreună cu prigoniri; iar în veacul viitor, viața veșnică (Marcu 10:29-30).

Biserica este formată din frații, surorile, mamele și copiii pe care Isus ni i-a făgăduit. Noi suntem adoptați în această familie prin a fi uniți cu Hristos. Dumnezeu devine Tatăl nostru, iar cei ce cred în El devin prin Hristos „fratele, sora și mama” noastră. Rudele de sânge sunt modele care ne îndreaptă privirile către adevărata noastră familie veșnică, biserica.

Unul dintre lucrurile minunate legate de familii este că ele nu sunt identice. Mamele, tații, surorile și frații joacă roluri diferite și sunt de folos unii altora în modalități diferite. Tații conduc familia, iar mamele vin alături de ei ca să îi învețe și să îi echipeze pe copii. Biblia nu are porunci specifice pentru frații și surorile de sânge, dar noi știm instinctual că surorile vin cu ceva diferit de frați într-o familie. Eu am două fiice și un fiu. Ei toți au încredere unul în altul, dar fiicele mele au discuții și se raportează una la alta într-un fel în care fiul meu nu ar putea să o facă. De aceea, ele vin față de el și cu grija și sfaturile lor, ca surori. Cu alte cuvinte, noi toți avem nevoie de frați și surori care să ne ajute să creștem

și să ne maturizăm. De aceea, creșterea în biserica locală poate însemna să accepți să fii o fiică pentru cineva, o soră pentru altcineva și o mamă pentru altcineva.

În familia bisericii, liderii sunt numiți prezbiteri sau păstori. Cei doi termeni au același sens. Păstorii ne slujesc drept modele și exercită asupra noastră autoritate, prin lucrarea Cuvântului. Ei sunt modele de viață creștină fiind „primitori de oaspeți, iubitori de bine, cumpătați, drepți, sfinți, înfrânați” (Tit 1:8). Acești bărbați sunt responsabili „să se țină de Cuvântul adevărat, care este potrivit cu învățătura, ca să fie în stare să sfătuiască în învățătura sănătoasă și să îi înfrunte pe potrivnici” (Tit 1:9). Observă-i. Pune-le întrebări. Fă cumva să îi cunoști pe ei și familiile lor. Roagă-te pentru ei așa cum ei se roagă pentru tine. Și acceptă autoritatea lor peste tine.

Ce crezi despre ultima propoziție în ceea ce te privește? În această epocă a #MeToo, unele femei au tendința de a face pasul înapoi când se gândesc la bărbați și autoritatea lor. Dar autoritatea unui păstor nu este abuzivă sau setoasă după putere. În fapt, dacă păstorii tăi sunt abuzivi sau setoși după putere, ar trebui să cauți ajutor, să pleci din acea biserică imediat și să găsești o altă biserică. Adevărații păstori îngrijesc de biserica lui

Dumnezeu (F.A. 20:28) prin învățătura credincioasă din Biblie și prin exemplul personal. Autoritatea unui păstor începe și se sfârșește în Scriptură. Slujba lui este să hrănească turma prin Cuvântul lui Dumnezeu și să protejeze biserica propovăduind adevărul.

Ar trebui să verificăm toată învățătura prin prisma Bibliei, dar nu ar trebui să îi tratăm pe păstorii noștri cu suspiciune și cu un spirit critic. În fapt, Evrei 13:17 ne îndemnă la atitudinea contrară:

Ascultați de mai marii voștri și fiți-le supuși, căci ei priveghează asupra sufletelor voastre, ca unii care au să dea socoteală de ele; pentru ca să poată face lucrul acesta cu bucurie, nu suspinând, căci așa ceva nu v-ar fi de niciun folos.

Supunerea ta bucuroasă față de autoritatea prezbiterilor va fi spre folosul tău. Tu vei crește spiritual, iar prezbiterii tăi te vor sluji pe tine și trupul bisericii cu bucurie.

Relațiile intenționale cu alte femei din biserică îți vor fi și ele de folos. Dincolo de relația cu soțul meu, relațiile din familia bisericii care îmi sunt cele mai prețioase sunt cele cu femeile care sunt pentru mine fiice, surori și mame. Soțul meu este un păstor minunat pentru mine, dar surorile mele în Hristos mă încurajează în

feluri în care soții nu sunt concepuți să o facă. Când fiicele mele s-au ales cu păduchi, trei surori-mame din biserică m-au sfătuit, mi-au gătit și s-au rugat pentru mine în timp ce eu a trebuit să petrec ore întregi să le curăț părul fiicelor mele. Am avut multe surori care și-au mărturisit poverile cu transparență față de mine atunci când și eu le-am împărtășit pe ale mele, astfel că am putut să dăm socoteală una față de alta. Și ce bucurie a fost să le ajut pe surorile-fiice să persevereze în încercări și să iasă biruitoare crezând mai mult în Dumnezeu. (Dragi femei căsătorite, nu le neglijați pe prietenele voastre femei!)

Pavel vorbește despre o responsabilitate specială a femeilor mai mature – mamele spirituale din bisericile noastre. El îl îndeamnă pe Tit să le învețe „să aibă o purtare cuviincioasă, să nu fie nici clevetitoare, nici dedate la vin” (2:3). Altfel spus, să nu fie niște femei lumești și obsedate de distracții. În schimb, femeile mai mature trebuie „să îi învețe pe alții ce este bine, ca să le învețe pe femeile mai tinere să-și iubească bărbații și copiii; să fie cumpătate, cu viața curată, să-și vadă de treburile casei, să fie bune, supuse bărbaților lor, pentru ca să nu se vorbească de rău Cuvântul lui Dumnezeu” (v. 3-5). Aceste versete nu vorbesc doar despre ideea ca femeile

mai mature să se împrietenească cu cele mai tinere din biserică. Ele nu vorbesc în principal despre a le învăța pe femeile tinere cum să gătească sănătos sau cum să își disciplineze un copil nestăpânit, chiar dacă astfel de lucruri pot fi incluse. Tit 2:3-5 vorbește despre împărtășirea reciprocă a vieților noastre: femeile mai mature petrec timp cu cele mai tinere, ucenicizându-le intențional ca să trăiască spre slava lui Dumnezeu.

Când mă gândesc la femeile din biserica mea, care sunt modele de relații serioase cu alte femei, deseori îmi vine în minte prietena mea Carrie. Ea a devenit creștină în timp ce a trecut printr-un divorț. Ea a avut doi copii mici și nu fusese niciodată în relații cu creștini adevărați până ce Bronwyn, o altă soră din biserica mea, și-a deschis viața față de Carrie. Bronwyn i-a arătat lui Carrie ce înseamnă să fii o soție și mamă creștină. Ea avea să o invite cu regularitate pe Carrie în casa ei și să o îndrepte către un Dumnezeu căruia Îi pasă de cei cu inimile zdrobite.

Apoi Kim a apărut și ea în viața lui Carrie. Kim a împlinit multe nevoi practice ale lui Carrie – a avut grijă de copiii ei și a ajutat-o să treacă prin obligațiile ei financiare – și a ajutat-o să învețe cum să citească Biblia și cum să se încredințeze lui Dumnezeu în perioadele de suferință. Carrie a învățat să trăiască viața creștină

prin surorile din biserica ei, care au trăit viața creștină alături de ea. După mai mulți ani, Carrie a dat mai departe aceeași dragoste și aceleași lecții spirituale la alte două femei din biserica mea: Jenia și Crina.

Tot astfel, prietena mea Ranjini, în vârstă de 50 și ceva de ani, este creștină de mult timp. Ea este implicată în lucrare și este o evanghelistă pasionată. Întotdeauna implicată în lucrarea creștină, Ranjini a ajuns să înțeleagă centralitatea bisericii locale în viața creștină. Ea le învață acum pe femei cu regularitate, echipându-le pentru slujire în congregația noastră. Ea continuă să le vorbească necredincioșilor despre Evanghelie, dar se și întâlnește cu regularitate cu alte femei din biserica noastră ca să citească Biblia sau o carte despre viața creștină trăită împreună. În plus față de întâlnirile noastre programate de ucenicizare, ea este o femeie la care oricine se poate duce pentru a căpăta sfaturi, de la relații până la interpretarea unui pasaj din Scriptură. Și există numeroase femei tinere care o consideră pe ea ca mentorul lor din Tit 2.

Pavel nu vine cu limite specifice de vârstă când vorbește despre femei mai bătrâne și femei mai tinere. Dacă vrei să crești în biserica ta locală, străduiește-te să joci ambele roluri. Asigură-te că ai o rețea de relații în

care ești ucenicizată de cineva și în care ucenicizezi pe cineva. Întrebă-le pe surorile ca Ranjini din biserica ta cum să fii mulțumită ca femeie nemăritată sau, dacă ești căsătorită, cum să îți iubești bine soțul. Mergi către surorile precum Carrie din biserica ta și învață-le cum să își înnoiască gândirea prin Scriptură. Când ai o atenție concentrată pe modelul din Tit 2, vei găsi relații care îți vor aduce bucurie și te vor pregăti pentru veșnicia petrecută cu mireasa lui Hristos.²

În biserică, trebuie să ne iubim unii pe alții cu dragoste frățească, din inimă (1 Petru 1:22), fiind părtași aceluiasi Duh, cu „un suflet și un gând” – gândul lui Hristos (Fil. 2:2). Biserica este o familie unită în Hristos Isus, cu prezbiteri, mame, frați și surori. Îți tratezi biserica asemenea unui club pe care îl frecventezi la sfârșitul săptămânii, sau ești o mamă, o soră sau fiică înrădăcinată în relațiile unei familii? Acea familie te va ajuta să crești.

6. NU LĂSA CA AMĂRĂCIUNEA SAU CONFLICTELE SĂ PRINDĂ PUTERE

Conflictele apar în orice familie. Dacă ne tocim

² Pentru mai multe sfaturi despre cum să începi relații de ucenicizare, îți recomand cartea lui Garrett Kell, *How Can I Find Someone to Disciple Me?*, Church Questions (Wheaton, IL: Crossway, 2021). Disponibilă în limba română la Editura MAGNA GRATIA.

coatele suficient unii de alții în biserică, foarte probabil că, ocazional, ne vom lovi unii de alții într-un fel greșit. Dar nu putem crește dacă îi permitem conflictului să ne infecteze.

Dacă cineva a știut ce este conflictul, acela trebuie să fi fost David, regele Israelului. 2 Samuel ne învață că familia lui David a fost măcinată de amărăciune și conflict. Unul dintre fiii lui David a violat-o pe sora lui (o fiică a lui David). Un alt frate și-a răzbunat sora și l-a ucis pe fratele violator. Același frate răzbunător a încercat apoi să uzurpeze tronul și, pentru o vreme, l-a forțat pe David să trăiască în exil. Și acestea au fost doar *câteva* dintre problemele din familia lui David.

David a cunoscut bucuria unității familiei și tristețea cauzată de conflict și dezbinare. Conflictul din familia lui stă cu siguranță în fundalul strigătului lui din Psalmul 133:

Iată, ce plăcut și ce dulce este să locuiască frații împreună! Este ca untdelemnul de preț, care, turnat pe capul lui... Este ca roua Hermonului, care se pogoară pe munții Sionului, căci acolo dă Domnul binecuvântarea, viața, pentru veșnicie.

Într-un psalm de trei versete, David laudă unitatea dintre frați și o compară cu apa care duce la binecuvântările

vieții veșnice. Asta da creștere înfloritoare!

Binecuvântarea unității este motivul pentru care Pavel le spune în repetate rânduri bisericilor să evite rivalitățile, disensiunile și dezbinările. El numește acești distrugători de unitate lucrări ale firii pământești și le enumeră alături de păcate precum imoralitatea sexuală, vrăjitoria și orgiile (Gal. 5:19-21). El avertizează astfel: „Dar dacă vă mușcați și vă mâncați unii pe alții, luați seama să nu fiți nimiciți unii de alții” (Gal. 5:15).

În altă parte, Pavel ne îndeamnă astfel: „Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă; ci în smerenie, fiecare să îl privească pe altul mai pe sus de el însuși. Fiecare dintre voi să se uite nu la foloasele lui, ci și la foloasele altora” (Fil. 2:3-4). Rivalitățile, invidia, disensiunile și dezbinările sunt incompatibile cu biserica. Ele se pot răspândi și pot crește. Dar noi suntem un singur trup, Isus fiind Capul nostru. Ar trebui să celebrăm darurile noastre diferite și să ne bucurăm când alții prosperă. Ar trebui să ascultăm, să spunem adevărul și să ne zidim reciproc în dragoste. Ar trebui să Îl imităm pe Isus, care, spre binele nostru, a mers până la Cruce.

Există vreo femeie în biserica ta de care te lovești într-un fel greșit? Poate că ea vorbește prea direct și te face să te simți oarecum nesigură. Poate că este prea indirectă, și

nu știi niciodată ce sens au comentariile ei. Există vreo femeie cu care te compari mereu? O invidiezi pentru stilul ei, pentru abilitățile, darurile, familia, copiii sau contul ei de Instagram? Când te uiți la viața ei, crezi că ești o ratată? Există un prezbiter în biserica ta pe care îl percepi ca fiind prea aspru? Ei fost rănită de lucruri care au fost spuse sau care n-au fost spuse? Dragi surori, să nu lăsam ca amărăciunea să ne infecteze. Trebuie să ne mărturisim păcatele înaintea Domnului și una față de cealaltă. Trebuie să căutăm pacea cu frații și surorile, chiar dacă ei sau ele nu știu în ce fel ne-au rănit.

Biblia subliniază credința multor femei smerite și evlavioase pe care Dumnezeu le-a folosit cu putere în istoria răscumpărării. Dar ea menționează și numele a două femei care nu erau cunoscute pentru credința lor, ci pentru dezbinarea dintre ele. Pavel se adresează acestor femei în Filipeni 4:2: „îndemn pe Evodia și îndemn pe Sintichia să fie cu un gând în Domnul”. Ți-ai putea imagina ce ar însemna ca Pavel să vorbească public despre tine? La urma urmei, această epistolă a fost adresată întregii biserici (Fil. 1:1)!

Dragi surori, dacă aveți vreun dezacord sau vreo relație inconfortabilă, faceți tot ce puteți ca să o îndreptați. Se poate să nu puteți fi în stare să rezolvați

problema inimii cuiva, dar puteți lucra asupra propriei inimi prin puterea Duhului Sfânt.

Orice amărăciune, orice iuțime, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși, și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos (Efes. 4:31-32).

Îndepărtarea de mânie și iertarea altora te vor face în stare să crești.

7. DESCHIDE-ȚI OCHII CA SĂ VEZI NEVOI, ȘI ÎMPLINEȘTE-LE

Dacă l-ai întreba pe un motivator de carieră cum să crești la locul tău de muncă, probabil că te va sfătui să îți folosești punctele tari, să le ignori pe cele slabe și, mai presus de orice, să îți urmezi pasiunile. Mulți creștini tratează în același fel darurile spirituale în biserică.

Inventarele de daruri spirituale sunt disponibile la un click distanță pe internet. Ele seamănă foarte mult cu testele de personalitate, dar în loc să descoperi că ai un scor de 2 sau 5 pe scara personalității, vezi că ar trebui să faci acte de milostenie, ospitalitate sau să folosești un alt set de daruri spirituale din Scriptură. Prezumția care stă în spatele acestor liste este că poți găsi

slujirea care se potrivește cel mai bine pasiunilor și intereselor tale, una care va duce la împlinirea ta spirituală maximă. În fapt, am văzut o pagină de internet care spunea că „descoperirea și punerea la lucru a darurilor tale spirituale date de Dumnezeu îți vor permite să experimentezi împlinirea maximă cu o frustrare minimă în viața și lucrarea ta creștină”.³

Incredibil! „Împlinire maximă cu frustrare minimă”. Cine n-ar vrea asta? Problema acestui fel de sfat este că este focalizat cu totul pe *noi!* El transformă viața și slujirea creștină în mijloace pentru împlinirea de sine. Dar acest fel de focalizare pe sine ne face pe noi și pe cei din jurul nostru să ne simțim mizerabil. Dacă țelul meu sunt eu, Dumnezeu să aibă milă de cei care îmi stau în cale.

Adevărul este că lepădarea de noi înșine și focalizarea pe cauza lui Hristos conduc în ultimă instanță la împlinire. Duhul Sfânt ne dă daruri nu pentru noi înșine, ci pentru proslăvirea lui Dumnezeu prin slujirea altora din biserică.

Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare dintre voi să le slujească altora după darul, pe care l-a primit... pentru ca în

³ “Welcome to the Spiritual Gifts Survey”, Team Ministry, accesată pe 27 ianuarie 2020, <https://gifts.churchgrowth.org/spiritual-gifts-survey/>.

toate lucrurile să fie slăvit Dumnezeu prin Isus Hristos (1 Petru 4:10-11).

Și Pavel susține acest lucru: „fiecăruia i se dă arătarea Duhului *spre folosul altora*” (1 Cor. 12:7). Nu focalizarea noastră în biserică trebuie să determine darurile noastre particulare, ci nevoile trupului. Cum le pot sluji fraților și surorilor în Hristos? Ce pot face spre folosul altora? Nu ar trebui să ne întrebăm cum poate biserică să slujească drept platformă pentru darurile noastre. Ar trebui să ne întrebăm cum ne putem folosi darurile după nevoile bisericii.⁴

Când eram necăsătorită și trecusem de 25 de ani, mi s-a cerut să slujesc la creșa bisericii. Ca o persoană care își petrecea zilele lucrând într-o comisie parlamentară pe Dealul Capitoliului, lucrarea cu copiii nu era tocmai lucrul care mi s-ar fi potrivit. Nu doar că nu aveam daruri în sensul ăsta, dar nu știam nici măcar cum să schimb un scutec. Dar știam că nu aveam un motiv întemeiat să refuz, așa că am fost de acord să fiu pusă pe planificare. S-a dovedit că nu era ceva atât de greu, și acum am amintiri dulci cum mă jucam jocuri

⁴ Pentru mai multe informații despre cum să slujești credincios în biserică ta și despre cum să gândești despre daruri și slujire, vă recomand cartea lui Matthew Emadi, *How Can I Serve My Church?*, Church Questions (Wheaton, IL: Crossway, 2021). Disponibilă în limba română la Editura MAGNA GRATIA.

puzzle cu copiii și cum aveam grijă de un băiețel care călărea pe o rață mare de culoare galbenă!

În acele momente, eu nu doar că aveam grijă de câțiva copilași, ci făceam posibil ca mame și tați să se poată bucura de întâlnirea bisericii fără să fie distrași. Și, o, cât de mulțumitoare sunt față de cei care m-au ajutat în mod asemănător când am avut propriii copii cândva, mai târziu în viață. O oră și jumătate de închinare comună neîntreruptă este neprețuită pentru mama unui copilaș.

Încă un lucru: nu ar trebui să ne comparăm cu alte femei din biserică. Fiecare avem daruri și abilități diferite. Fiecare lucrează cu propriile marje în viață. Unele dintre noi pur și simplu ne simțim mai relaxate decât altele. Nu compara darurile tale sau slujirea ta cu a altcuiva, în special cu a acelor surori care se află într-o perioadă diferită din viață. În schimb, focalizează-te pe ceea ce Domnul te-a chemat să faci în perioada prin care treci.

Slujirea altora spre binele comun nu este întotdeauna un lucru comod, dar, în esență, noi găsim viață în lepădarea de noi înșine și în împlinirea nevoilor altora. Noi creștem roditor când găsim nevoi și le împlinim.

8. ADU BISERICA ACASĂ

În Faptele Apostolilor 2, biserica primară nu doar că a început să se strângă în diminețile de duminică. Ei au fost devotați părtășiei și frângerii pâinii împreună „în fiecare zi” (F.A. 2:46). Ei trăiau viața împreună. Vedem acest model peste tot în Faptele Apostolilor, în timp ce biserica se răspândește și crește. Credincioșii își întrețeseau viețile reciproc: „Mulțimea celor ce crezuseră era o inimă și un suflet... avea toate de obște” (F.A. 4:32). Acești membri ai bisericii primare practicau ospitalitatea, se încurajau reciproc prin Cuvânt, aveau grijă de săraci, susțineau misionari și răspândeau Evanghelia. Ei creșteau înfloritor!

Un semn distinctiv al ucenicilor lui Isus este că se iubesc unii pe alții așa cum El i-a iubit (Ioan 13:34-35). Acest fel de dragoste ne cere mai mult decât să ne întâlnim odată pe săptămână. Calea de creștere în biserica ta locală constă din a-ți întrețese viața cu viețile altora din biserică. Desigur, acest lucru începe prin a fi prezenți constant la întâlnirile de duminică, dar noi ne continuăm părtășia pe parcursul săptămânii făcând loc pentru alții în inimile și casele noastre.

Kate este o mamă care își educă acasă cei trei copii, și este însărcinată cu al patrulea. Ea găzduiește în

casa ei un mic grup de studiu cu persoane adulte din biserică, conduce un grup de adolescente într-o altă seară a săptămânii și invită femeii să vină la ea acasă în timpul săptămânii, în timp ce ea își face treburile zilnice.

Naomi, care este căsătorită cu un necredincios, găzduiește cu regularitate surori din biserică, le învață din Scriptură la un studiu biblic pentru femei și petrece mult timp ucenicind femei mai tinere.

Tala este o studentă egipteancă ce provine dintr-un mediu musulman. Chiar dacă familia a abandonat-o, ea a găsit în biserică o nouă familie. Ea își duce viața alături de alte membre din biserică, le încurajează cu entuziasm și este înconjurată de surori și de frați care o sprijină.

Adiam este o văduvă care are trei copii adulți, ce trăiesc în diferite părți din lume. Ea îi duce pe unii la biserică folosind mașina ei, primește oaspeți și ia parte alături de alții din biserică la mărturisirea Evangheliei față de prietenii și vecinii ei.

Mary are patruzeci și ceva de ani, fiind o femeie necăsătorită ce lucrează ca administrator. Fiind sever abuzată în copilărie, ea a fost dependentă de droguri în trecut, trăind într-o camionetă. Acum, ea îi binecuvântează

pe alții prin arta ei creativă și gătind, se roagă pentru misionarii susținuți de biserica ei și le sfătuiește pe adolescentele și femeile de toate vârstele.

Aceste cinci femei aduc biserica în casele lor. Viețile lor roiesc în jurul poporului lui Dumnezeu. Ele se află în stadii diferite ale vieții. Ele au abilități diferite și lupte diferite. Încercările lor sunt reale. Dar Isus le-a chemat pe aceste femei la Sine, și El le-a chemat la slujirea bisericii Sale, astfel că ele cresc înfloritor chiar și în luptele lor. Aduceți biserica în casele voastre, iubiți-i pe alții așa cum Hristos v-a iubit pe voi, și creșteți înfloritor.

CREȘTEREA SPIRITUALĂ ÎNFLORITOARE ESTE UN PROIECT COMUNITAR

Librăriile sunt pline de cărți gândite să le ajute pe femei. Vei găsi în ele manuale dedicare împuternicirii de sine, „cele zece reguli” pentru relații bune sau „cei 12 pași” pentru o viață împlinită. Fă sport, mănâncă sănătos, bea ceai verde, fă ceva plăcut în fiecare zi și spală-ți fața: fiecare dintre aceste recomandări este menită să îți crească sentimentul general al stării de bine. Dar, dragi surori, calea prin care noi putem crește cu adevărat înfloritor înseamnă să ne construim viețile în jurul lui Isus și al bisericii locale.

Dacă ai crezut Evanghelia, ești parte din mireasa frumoasă a lui Hristos. Într-o zi, această mireasă va fi înfățișată înaintea Mirelui ei împodobită cu strălucire, radiantă „ca o piatră preascumpă, ca o piatră de iaspis, străvezie precum cristalul” (Apoc. 21:11). Isus prețuiește mireasa Lui atât de mult, încât Și-a dat viața pentru ea. Tot așa, haideți ca și noi să prețuim biserica și să ne pregătim în timp ce așteptăm „fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Hristos” (Tit 2:13).

RESURSĂ RECOMANDATĂ

Erin Wheeler, *The Good Portion: The Doctrine of the Church for Every Woman* (Ross-Shire, Scotland: Christian Focus, 2021).

IX 9Semne

Zidind biserici sănătoase

ESTE SĂNĂTOASĂ BISERICA TA?

9Marks există pentru echiparea liderilor bisericii cu o viziune biblică și cu resurse practice pentru ilustrarea gloriei lui Dumnezeu înaintea popoarelor, prin biserici sănătoase.

În acest scop, vrem să ajutăm bisericile să crească în practicarea a nouă semne ale sănătății, semne care sunt adesea ignorate:

1. Predicarea expozitivă
2. Învățătura Evangheliei
3. O înțelegere biblică a convertirii și evanghelizării
4. Membralitatea biblică în biserică
5. Disciplina biblică a bisericii
6. O preocupare biblică pentru ucenicizare și creștere spirituală
7. Conducerea biblică a bisericii
8. O înțelegere biblică a practicii rugăciunii
9. O înțelegere biblică a practicii misiunii.

La 9Marks, noi scriem articole, cărți, recenzii și o revistă online. Organizăm conferințe, înregistrăm și difuzăm interviuri și producem alte resurse pentru echiparea bisericilor ca să illustreze slava lui Dumnezeu.

Vizitează pagina noastră de internet unde poți găsi resurse în peste 40 de limbi de pe glob și abonează-te la revista noastră distribuită gratuit online. Lista complete a tuturor paginilor noastre de internet în alte limbi este următoarea: 9marks.org/about/international-efforts/.

ro.9marks.org

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evangelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altui credincios, prin unul sau mai multe lucruri, astfel:

1) *Recomandă mai departe această carte!*

2) *Vizitează paginile noastre de internet la magnagratia.org și află mai mult despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 250 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini din istorie.*

3) *Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând pagina noastră de Facebook la facebook.com/MagnaGratiaRomania și abonându-te pe website, așa încât să fi anunțat când publicăm resurse noi.*

4) *Spune-le și altora despre lucrarea noastră.*

5) *Roagă-te pentru noi.*

6) *Donează și ajută-ne să mergem mai departe cu această lucrare. Donațiile se pot face online, magnagratia.org/donatii.html*

Pentru orice alte informații, scrie-ne la contact@magnagratia.org.
Mulțumim!

Cum pot femeile să crească înfloritor în viața lor creștină? În această scurtă carte, Keri Folmar prezintă opt principii esențiale care să le ajute pe femei să se implice complet în contextul bisericii locale, cum ar fi prioritizarea membralității și a implicării în biserică, investirea în relații de ucenicizare serioase și evitarea conflictelor și a amărăciunii. Femeile pot veni cu idei utile despre cum pot experimenta plinătatea harului lui Dumnezeu în timp ce caută să se implice în comunitatea biblică, alături de alți credincioși.

Întrebări despre biserică este o serie de cărți care caută să le ofere creștinilor obișnuiți învățătură sănătoasă biblic și accesibilă, prin răspunsuri la cele mai răspândite întrebări despre viața de biserică. Fiecare carte oferă răspunsuri biblice și aplicații practice cu scopul hrănirii practicilor și a dedicării sănătoase în biserică locală.

Keri Folmar este membră în United Christian Church din Dubai, unde soțul ei este păstor senior timp de 15 ani. Ea are trei copii și este autoarea cărții *The Good Portion: The Doctrine of Scripture for Every Woman* și a seriei de studii biblice *Delighting in the Word*.

Editura MAGNA GRATIA
www.magnagratia.org

9Semne
www.9marks.org